

CONVENȚIA DE LA BASEL**privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și al eliminării acestora****PREAMBUL**

PĂRȚILE PREZENTEI CONVENȚII,

CONȘTIENȚE de daunele pe care le pot provoca deșeurile periculoase și alte deșuri, precum și transportul transfrontalier al acestora asupra sănătății umane și a mediului,

CONȘTIENȚE de amenințarea crescândă pe care o reprezintă pentru sănătatea umană și mediu complexitatea tot mai mare și dezvoltarea producției de deșuri periculoase și alte deșuri, precum și transportul lor transfrontalier,

CONȘTIENȚE că modalitatea cea mai eficientă de a proteja sănătatea umană și mediul de pericolele reprezentate de aceste deșuri constă în reducerea la minimum a producerii lor din punctul de vedere al cantității și/sau al pericolului potențial,

CONVINSE de faptul că statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca gestionarea deșeurilor periculoase și a altor deșuri, inclusiv transportul transfrontalier al acestora și eliminarea lor, să fie compatibilă cu protecția sănătății umane și a mediului, oricare ar fi locul în care sunt ele distruse,

ÎNTRUCÂT statele membre trebuie să se asigure că producătorul se achită de obligațiile referitoare la transportul și eliminarea deșeurilor periculoase și a altor deșuri într-un mod compatibil cu protecția mediului, oricare ar fi locul în care sunt ele distruse,

RECUNOSCÂND că orice stat are dreptul suveran de a interzice intrarea sau eliminarea deșeurilor periculoase și a altor deșuri de origine străină pe teritoriul său,

RECUNOSCÂND DEOPOTRIVĂ tendința tot mai mare care favorizează interzicerea transportului transfrontalier al deșeurilor periculoase și a distrugerii lor în alte state, în special în țările în curs de dezvoltare,

CONVINSE că deșeurile periculoase și alte deșuri trebuie eliminate, în măsura în care acest lucru este compatibil cu o gestionare ecologică rațională și eficientă, în statul unde au fost produse,

CONȘTIENȚE DEOPOTRIVĂ că transportul transfrontalier al acestor deșuri din statul în care au fost produse către orice alt stat nu trebuie autorizat decât în cazul în care se realizează în condiții care nu prezintă nici un pericol pentru sănătatea umană și mediu și se conformează dispozițiilor prezentei convenții,

ÎNTRUCÂT un control mai eficient al transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și alte deșuri va încuraja o gestionare ecologică rațională a acestora și o reducere corespunzătoare a volumului transporturilor transfrontaliere,

CONVINSE că statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru a asigura un schimb adecvat de informații și un control efectiv al transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și alte deșuri provenind și având ca destinație aceste state,

ÎNTRUCÂT un anumit număr de acorduri internaționale și regionale se referă tocmai la problema protecției și conservării mediului în timpul tranzitului de mărfuri periculoase,

LUÂND ÎN CONSIDERARE Declarația Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind mediul (Stockholm, 1972), Orientările și Principiile de la Cairo privind gestionarea ecologică rațională a deșeurilor periculoase, adoptate de către Consiliul de Gestionare a Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) prin Decizia 14/30 din 17 iunie 1987, Recomandările Comitetului de experți al Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește transportul mărfurilor periculoase (formulate în 1957 și actualizate din doi în doi ani), recomandările, declarațiile, instrumentele și reglementările pertinente adoptate în cadrul sistemului Organizației Națiunilor Unite, precum și lucrările și studiile efectuate de alte organizații internaționale și regionale,

CONȘTIENȚE de spiritul, principiile, scopurile și funcțiile Cartei Mondiale a Naturii, adoptate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în cadrul celei de a 37-a sesiuni (1982), drept regulă etică referitoare la protecția mediului înconjurător al omului și conservarea resurselor naturale,

RECUNOSCÂND că statele membre trebuie să se achite de obligațiile internaționale privind protecția sănătății umane, precum și protecția și salvagardarea mediului, în conformitate cu dreptul internațional,

RECUNOSCÂND că, în cazul unei violări majore a dispozițiilor prezentei convenții sau a oricărui protocol care se referă la aceasta, trebuie aplicate dispozițiile pertinente ale dreptului internațional al tratatelor,

CONȘTIENȚE de necesitatea perfecționării și aplicării tehnicilor mai puțin poluante și mai raționale din punct de vedere ecologic, a măsurilor de reciclare și a sistemelor adecvate de întreținere și de gestionare în vederea reducerii la minimum a producției de deșeuri periculoase și de alte deșeuri,

CONȘTIENȚE DEOPOTRIVĂ că întreaga comunitate internațională este tot mai preocupată de necesitatea controlării riguroase a transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și de alte deșeuri și de necesitatea reducerii acestor transporturi la minimum, dacă este posibil,

PREOCUPATE de problema traficului transfrontalier ilegal de deșeuri periculoase și de alte deșeuri,

LUÂND ÎN CONSIDERARE că țările în curs de dezvoltare au capacități limitate de gestionare a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri,

RECUNOSCÂND că, în spiritul Orientărilor de la Cairo și al Deciziei 14/16 a Consiliului de Administrație al UNEP privind promovarea transferului tehnicilor de protejare a mediului, este necesar să se promoveze, în special în țările în curs de dezvoltare, transferul tehnicilor destinate să asigure o gestionare rațională a deșeurilor periculoase și a celorlalte deșeuri produse la nivel local,

RECUNOSCÂND DEOPOTRIVĂ că deșeurile periculoase și alte deșeuri trebuie să fie transportate în conformitate cu convențiile și recomandările internaționale pertinente,

CONVINSE DEOPOTRIVĂ că transportul transfrontalier de deșeuri periculoase și de alte deșeuri nu trebuie autorizat decât în cazul în care transportul și eliminarea finală a acestora sunt raționale din punct de vedere ecologic,

DECISE să protejeze printr-un control strict sănătatea umană și mediul împotriva efectelor nocive care pot apărea în urma producerii și a gestionării deșeurilor periculoase și a celorlalte deșeuri,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare al convenției

(1) Deșeurile enumerate în continuare, care fac obiectul unor transporturi transfrontaliere, sunt considerate „deșeuri periculoase”, în sensul prezentei convenții:

- (a) deșeurile care aparțin unei categorii care figurează în anexa I, cu excepția cazului în care nu prezintă nici o caracteristică indicată în anexa III;
- (b) deșeurile pentru care nu se aplică dispozițiile prevăzute la litera (a), dar care sunt definite sau considerate periculoase de către legislația internă a părții exportatoare, importatoare sau de tranzit.

(2) Deșeurile care aparțin uneia dintre categoriile care figurează în anexa II și fac obiectul unor transporturi transfrontaliere sunt considerate „alte deșeuri” în sensul prezentei convenții.

(3) Deșeurile care, din cauza radioactivității lor, sunt supuse altor sisteme de control internațional, inclusiv unor instrumente internaționale, care se aplică în special materiilor radioactive, nu fac parte din domeniul de aplicare al prezentei convenții.

(4) Deșeurile care provin din exploatarea normală a vaselor și a căror deversare face obiectul unui alt instrument internațional nu fac parte din domeniul de aplicare al prezentei convenții.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei convenții, se înțelege prin:

1. „deșeuri”: substanțe sau obiecte care se distrug, a căror distrugere este avută în vedere sau care trebuie distruse în conformitate cu dispozițiile dreptului național;
2. „gestionare”: colectarea, transportul și eliminarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri, inclusiv supravegherea locurilor de distrugere;
3. „transport transfrontalier”: orice transport de deșeuri periculoase sau alte deșeuri, provenind dintr-o zonă care ține de competența națională a unui stat și îndreptându-se înspre o zonă care ține de competența națională a altui stat sau tranzitând această zonă, sau provenind dintr-o zonă care nu ține de competența națională a nici unui stat, sau tranzitând această zonă, cu condiția ca măcar două state să fie implicate în acest transport;
4. „eliminare”: orice operațiune prevăzută în anexa IV la prezenta convenție;

5. „loc sau instalație desemnată”: un loc sau o instalație unde eliminarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri se realizează pe baza unei autorizații sau a unui permis de exploatare eliberat de autoritatea competentă a statului în care se află locul sau instalația respectivă;
6. „autoritate competentă”: autoritatea guvernamentală desemnată de către una dintre părți să primească, într-o zonă geografică pe care o poate determina, notificarea unui transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri, precum și toate informațiile care se raportează la acestea, în vederea adoptării unei poziții față de această notificare în conformitate cu articolul 6;
7. „corespondent”: organismul unei părți menționate la articolul 5, însărcinat cu recepția și comunicarea informațiilor prevăzute la articolele 13-16;
8. „gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri”: totalitatea măsurilor practice care permit gestionarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri într-un mod care garantează protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor dăunătoare pe care aceste deșeuri le pot cauza;
9. „zonă aflată sub jurisdicția națională a unui stat”: orice zonă terestră, maritimă sau aeriană în interiorul căreia un stat exercită, în conformitate cu dreptul internațional, competențe administrative și normative în privința protecției sănătății umane sau a mediului;
10. „stat exportator”: orice parte de unde este prevăzută plecarea sau de unde pleacă efectiv un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri;
11. „stat importator”: orice parte spre care este prevăzut sau spre care se realizează efectiv un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri în vederea eliminării sau a depunerii lor, înainte de eliminare, într-o zonă care să nu țină de competența națională a vreunui stat;
12. „stat de tranzit”: orice stat, altul decât statul exportator sau importator, pe teritoriul căruia este prevăzut sau se realizează efectiv un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri;
13. „state implicate”: părțile care sunt state exportatoare sau importatoare, precum și statele de tranzit, fie că sunt părți sau nu;
14. „persoană”: orice persoană fizică sau juridică;
15. „exportator”: orice persoană care aparține jurisdicției statului exportator și care efectuează activități de export de deșeuri periculoase sau alte deșeuri;
16. „importator”: orice persoană care aparține jurisdicției statului importator și care efectuează activități de import de deșeuri periculoase sau alte deșeuri;
17. „transportator”: orice persoană care transportă deșeuri periculoase sau alte deșeuri;
18. „producător”: orice persoană a cărei activitate produce deșeuri periculoase sau alte deșeuri sau, în cazul în care această persoană nu este cunoscută, persoana care se află în posesia acestor deșeuri și/sau cea care le controlează;
19. „eliminator”: orice persoană căreia îi sunt expediate deșeurile periculoase sau alte deșeuri și care efectuează eliminarea respectivelor deșeuri;
20. „organizație de integrare politică sau economică”: orice organizație constituită din state suverane, căreia statele membre i-au acordat competență în domeniile la care se referă prezenta convenție și care a fost autorizată, în conformitate cu procedurile interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe sau să confirme formal convenția sau să adere la aceasta;
21. „trafic ilicit”: orice transport de deșeuri periculoase sau alte deșeuri, în conformitate cu articolul 9.

Articolul 3

Definiții naționale ale deșeurilor periculoase

- (1) Fiecare parte informează secretariatul convenției, în termen de șase luni după ce a devenit parte la convenție, cu privire la deșeurile, altele decât cele indicate în anexele I și II, care sunt definite ca periculoase de legislația națională și, de asemenea, despre orice dispoziție privind procedurile adoptate în privința transportului transfrontalier care se aplică în cazul acestor deșeuri.
- (2) Fiecare dintre părți informează apoi secretariatul despre orice modificare importantă a informațiilor comunicate în sensul alineatului (1).
- (3) Secretariatul aduce la cunoștința părților în cel mai scurt timp informațiile pe care le-a primit în sensul alineatelor (1) și (2).
- (4) Părțile trebuie să pună la dispoziția exportatorilor informațiile comunicate de către secretariat, în sensul alineatului (3).

Articolul 4

Obligații generale

- (1) (a) Părțile care își exercită dreptul de a interzice importarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri în vederea eliminării lor informează celelalte părți cu privire la aceasta, în conformitate cu dispozițiile articolului 13.
- (b) Părțile interzic sau nu permit exportarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri pe teritoriul părților care au interzis importarea unor astfel de deșeuri, dacă această interdicție a fost notificată în conformitate cu dispozițiile literei (a).

- (c) Părțile interzic sau nu permit exportarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri dacă statul importator nu-și dă în scris acordul specific pentru importarea acestor deșeuri, în cazul în care statul importator respectiv nu a interzis importarea acestor deșeuri.
- (2) Fiecare parte adoptă dispoziții proprii pentru:
- (a) a lua măsurile necesare astfel încât producția de deșeuri periculoase sau alte deșeuri din interiorul statului să se reducă la minimum, având în vedere considerente de ordin social, tehnic și economic;
- (b) a asigura amplasarea instalațiilor adecvate pentru eliminare, care trebuie, pe cât posibil, să fie situate în interiorul statului, în vederea unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri, indiferent de locul unde sunt eliminate;
- (c) a proceda astfel încât persoanele care se ocupă de gestionarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri din interiorul statului să adopte măsurile necesare pentru prevenirea poluării care rezultă de pe urma unei astfel de gestionări și, dacă se produce o asemenea poluare, să reducă la minimum consecințele acesteia pentru sănătatea umană și mediu;
- (d) a reduce transporturile transfrontaliere de deșeuri periculoase sau alte deșeuri la un minim compatibil cu o gestionare eficientă și rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor respective și acestea să fie efectuate în așa fel încât să protejeze sănătatea umană și mediul împotriva efectelor nocive ale acestora;
- (e) a interzice exportarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri în state sau grupuri de state care aparțin organizațiilor de integrare politică sau economică care sunt părți, în special în țările în curs de dezvoltare, care au interzis prin legislație orice import, sau în cazul în care partea respectivă are motive să creadă că deșeurile nu vor fi gestionate în conformitate cu metodele raționale din punct de vedere ecologic, definite prin criteriile stabilite de către părți la prima reuniune;
- (f) a impune ca informațiile referitoare la efectuarea de transporturi transfrontaliere de deșeuri periculoase sau alte deșeuri să fie comunicate statelor implicate, în conformitate cu anexa V.A, pentru ca ele să poată evalua consecințele transporturilor respective pentru sănătatea umană și mediu;
- (g) a împiedica importurile de deșeuri periculoase sau alte deșeuri în cazul în care are motive să creadă că deșeurile respective nu vor fi gestionate în conformitate cu metodele raționale din punct de vedere ecologic;
- (h) a coopera cu alte părți și cu alte organizații interesate, direct sau prin intermediul secretariatului, în activități privind, în special, difuzarea de informații referitoare la transporturile transfrontaliere de deșeuri periculoase sau alte deșeuri, pentru a optimiza gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor menționate și a împiedica traficul ilegal.
- (3) Părțile consideră că traficul ilegal cu deșeuri periculoase sau alte deșeuri constituie infracțiune penală.
- (4) Fiecare parte adoptă măsurile juridice, administrative și de altă natură, necesare pentru aplicarea și respectarea dispozițiilor prezentei convenții, inclusiv măsurile necesare pentru prevenirea și reprimarea oricărui comportament care contravine convenției.
- (5) Părțile nu autorizează exporturile sau importurile de deșeuri periculoase sau alte deșeuri într-un stat sau dintr-un stat care nu este parte.
- (6) Părțile convin asupra interzicerii exportului de deșeuri periculoase sau alte deșeuri în vederea eliminării lor în zona situată la sud de paralela 60° în emisfera sudică, indiferent dacă aceste deșeuri fac sau nu obiectul unui transport transfrontalier.
- (7) În plus, fiecare parte:
- (a) interzice oricărei persoane care ține de competența sa națională transportarea sau eliminarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri, dacă persoana respectivă nu este autorizată sau abilitată să desfășoare o astfel de activitate;
- (b) impune ca deșeurile periculoase sau alte deșeuri care trebuie să facă obiectul unui transport transfrontalier să fie ambalate, etichetate și transportate în conformitate cu regulile și normele internaționale general acceptate și recunoscute în materie de ambalare, etichetare și transport, iar practicile admise la nivel internațional în această privință să fie respectate cu strictețe;
- (c) impune ca deșeurile periculoase și alte deșeuri să fie însoțite de un act de transport de la locul de origine până la locul de eliminare.
- (8) Fiecare parte impune ca deșeurile periculoase și alte deșeuri a căror exportare este prevăzută să fie gestionate în conformitate cu metodele raționale din punct de vedere ecologic în statul importator sau în altă parte. La prima lor reuniune, părțile fixează directivele tehnice pentru gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor la care se referă prezenta convenție.
- (9) Părțile adoptă măsurile necesare pentru ca transporturile transfrontaliere de deșeuri periculoase sau alte deșeuri să nu fie autorizate decât:
- (a) în cazul în care statul exportator nu dispune de mijloacele tehnice și de instalațiile necesare sau de locurile de eliminare destinate eliminării deșeurilor respective în conformitate cu metodele raționale și eficiente din punct de vedere ecologic;
- sau
- (b) în cazul în care deșeurile în cauză constituie o materie primă necesară pentru industriile de reciclare sau de recuperare din statul importator;
- sau

(c) în cazul în care transportul transfrontalier respectiv se conformează unor criterii care urmează a fi stabilite de către părți, cu condiția ca acestea să nu contravină obiectivelor prezentei convenții.

(10) În conformitate cu termenii prezentei convenții, obligația statelor producătoare de deșeuri periculoase sau alte deșeuri de a impune ca deșeurile să fie tratate după metodele raționale din punct de vedere ecologic nu poate fi transferată în nici un caz statului importator sau de tranzit.

(11) În conformitate cu prezenta convenție, o parte poate să impună, pentru o mai bună protecție a sănătății umane și a mediului, condiții suplimentare compatibile cu dispozițiile prezentei convenții și în conformitate cu regulile de drept internațional.

(12) Nici o dispoziție a prezentei convenții nu aduce în nici un fel atingere suveranității statelor asupra apelor lor teritoriale, drepturilor suverane și jurisdicției pe care o exercită statele membre în zona lor economică exclusivă sau în platoul lor continental, în conformitate cu dreptul internațional, sau exercitării de către navele și aeronavele oricărui stat a drepturilor și libertății de navigație, așa cum sunt ele prevăzute în dreptul internațional și cum rezultă din instrumentele internaționale pertinente.

(13) Părțile se angajează să examineze periodic posibilitățile de a reduce volumul și/sau potențialul de poluare al deșeurilor periculoase sau al altor deșeuri care sunt exportate către alte state, în special către țările în curs de dezvoltare.

Articolul 5

Desemnarea autorităților competente și a corespondentului

Pentru facilitarea aplicării dispozițiilor prezentei convenții, părțile:

1. desemnează sau creează una sau mai multe autorități competente și un corespondent. În cazul statului de tranzit se desemnează o autoritate competentă pentru primirea notificărilor;
2. informează secretariatul, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a convenției pentru partea respectivă, despre organele pe care le-au desemnat drept corespondente și autorități competente;
3. informează secretariatul cu privire la orice modificare adusă desemnărilor făcute în sensul punctului 2, în termen de o lună de la data când a fost decisă modificarea.

Articolul 6

Transporturi transfrontaliere între părți

(1) Statul exportator informează în scris, prin intermediul autorității competente a statului exportator, autoritatea competentă

din statele implicate în orice transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri care urmează a fi realizat sau impune producătorului sau exportatorului să facă acest lucru. Aceste notificări trebuie să conțină declarațiile și informațiile menționate în anexa V.A, elaborate într-o limbă acceptată de statul importator. O singură notificare este trimisă fiecărui stat implicat.

(2) Statul importator trebuie să confirme în scris primirea notificării de la exportator și să accepte transportul cu sau fără rezerve, să refuze autorizarea începerii transportului sau să solicite informații suplimentare. O copie a răspunsului definitiv al statului importator se trimite autorităților competente din statele respective în calitatea lor de părți.

(3) Statul exportator nu autorizează producătorul sau exportatorul să înceapă transportul transfrontalier înainte de a fi primit confirmarea scrisă a faptului că:

- (a) autorul notificării a primit acordul scris al statului importator;
- (b) autorul notificării a primit din partea statului importator confirmarea existenței unui contract încheiat între exportator și eliminator prin care se impune gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor respective.

(4) Fiecare stat de tranzit care are statut de parte confirmă fără întârziere primirea notificării. El poate, ulterior, să adopte o poziție printr-un răspuns scris adresat autorului notificării în termen de 60 de zile, prin care acceptă transportul cu sau fără rezerve, refuză să acorde autorizația de a începe transportul sau solicită informații suplimentare. Statul exportator nu autorizează începerea transportului transfrontalier înainte de a fi primit acordul scris al statului de tranzit. Totuși, dacă în orice moment o parte decide să nu solicite acordul scris în prealabil, în general sau în condiții speciale, pentru transportul transfrontalier de tranzit al deșeurilor periculoase sau al altor deșeuri sau dacă o parte își modifică cerințele în această privință, trebuie să informeze imediat celelalte părți despre decizia ei în conformitate cu articolul 13. În acest ultim caz, dacă nu primește nici un răspuns în termen de 60 de zile de la data notificării trimise de către statul de tranzit, statul exportator poate permite ca acest export să se facă prin statul de tranzit.

(5) În cazul în care, într-un transport transfrontalier de deșeuri, acestea nu sunt definite din punct de vedere juridic drept periculoase și nu sunt considerate ca atare decât:

(a) de către statul exportator, dispozițiile alineatului (9) din prezentul articol, care se aplică în cazul importatorului sau eliminatorului și al statului importator, se aplică *mutatis mutandis* în cazul exportatorului, respectiv al statului exportator;

(b) de către statul importator sau de către statele importatoare și de tranzit care sunt părți, dispozițiile alineatelor (1), (3), (4) și (6) ale prezentului articol, care se aplică în cazul

exportatorului și al statului exportator, se aplică *mutatis mutandis* în cazul importatorului sau eliminătorului, respectiv al statului importator;

(c) pentru orice stat de tranzit care este parte, se aplică dispozițiile de la alineatul (4).

(6) Statul exportator poate, sub rezerva acordului scris al statelor implicate, să autorizeze producătorul sau exportatorul pentru utilizarea unei proceduri de notificare generală, atunci când deșeurile periculoase sau alte deșeuri având aceleași caracteristici fizice și chimice sunt expediate în mod regulat aceluiași eliminător prin același punct vamal de ieșire din statul exportator, prin același punct vamal de intrare în statul importator și, în caz de tranzit, prin aceleași puncte vamale de intrare și ieșire din statul sau statele de tranzit.

(7) Statele implicate pot să-și condiționeze acordul scris de utilizarea procedurii de notificare generală prevăzută la alineatul (6) pentru comunicarea anumitor informații, cum ar fi cantitatea exactă de deșeuri periculoase sau alte deșeuri care trebuie expediate sau lista periodică a deșeurilor.

(8) Notificarea generală și acordul scris de la alineatele (6) și (7) pot să se refere la mai multe expedieri de deșeuri periculoase sau alte deșeuri în cursul unei perioade de cel mult 12 luni.

(9) Părțile impun ca orice persoană care efectuează un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri să semneze actul de transport la livrarea sau recepția deșeurilor respective. Ele impun, de asemenea, eliminătorului să informeze exportatorul și autoritatea competentă a statului exportator cu privire la recepția deșeurilor și, în timp util, la terminarea operațiunilor de eliminare în conformitate cu metodele indicate în notificare. Dacă aceste informații nu sunt primite de către statul exportator, autoritatea competentă a acestui stat sau exportatorul informează statul importator în acest sens.

(10) Notificarea și răspunsul solicitate în termenii prezentului articol sunt comunicate autorității competente a părților implicate sau organismului guvernamental competent în cazul statelor care nu au statuat de parte.

(11) Statele importatoare sau de tranzit care au statuat de parte pot pretinde, ca o condiție de intrare, ca orice transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri să beneficieze de o asigurare, de o cauțiune sau de alte garanții.

Articolul 7

Transporturile transfrontaliere provenind dintr-un stat cu statut de parte pe teritoriul statelor care nu au statuat de parte

Dispozițiile articolului 6 alineatul (2) din convenție se aplică *mutatis mutandis* transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase sau alte deșeuri provenind de pe teritoriul unui stat cu statut de parte, care tranzitează unul sau mai multe state care nu sunt parte.

Articolul 8

Obligația de reimport

În cazul în care un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau de alte deșeuri pentru care statele implicate și-au dat acordul, sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții, nu poate fi realizat în conformitate cu clauzele contractului și dacă nu pot fi adoptate alte dispoziții în vederea eliminării deșeurilor în conformitate cu metodele raționale din punct de vedere ecologic în termen de 90 de zile de la data când statul implicat a informat statul exportator și secretariatul sau în orice alt termen stabilit de statele implicate, statul membru exportator se asigură că exportatorul reintroduce deșeurile în statul exportator. În acest scop, statul exportator și orice parte de tranzit nu se opun reintroducerii acestor deșeuri în statul exportator și nici nu împiedică sau îngreunează acest lucru.

Articolul 9

Traficul ilicit

(1) În sensul prezentei convenții, este considerat trafic ilicit orice transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau de alte deșeuri:

- (a) efectuat fără să se fi trimis o notificare tuturor statelor implicate, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții;
- (b) efectuat fără acordul pe care statul interesat trebuie să și-l dea în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții;
- (c) efectuat cu acordul statelor interesate, obținut prin falsificare, declarație falsă sau fraudă;

(d) care, din punct de vedere material, nu este în conformitate cu documentele;

sau

(e) care antrenează o eliminare deliberată (de exemplu, deversare) a deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri, cu încălcarea dispozițiilor prezentei convenții și a principiilor generale de drept internațional.

(2) În cazul în care un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri este considerat trafic ilicit din cauza comportamentului exportatorului sau al producătorului, statul exportator trebuie să se asigure că deșeurile periculoase respective sunt:

(a) preluate de către exportator sau producător sau, dacă este cazul, de el însuși pe teritoriul său; sau, dacă acest lucru nu este posibil,

(b) eliminate într-un alt mod, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, în termen de 30 de zile din momentul în care statul exportator a fost informat cu privire la traficul ilicit sau într-un oricare alt termen stabilit de statele implicate. În acest

scop, părțile implicate nu se opun înapoierii acestor deșeuri în statul exportator, nici nu îngreunează sau împiedică acest lucru.

(3) În cazul în care un transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau de alte deșeuri este considerat trafic ilicit din cauza comportamentului importatorului sau eliminătorului, statul importator se asigură că respectivele deșeuri periculoase sunt eliminate într-un mod rațional din punct de vedere ecologic de către importator sau eliminător sau, dacă este cazul, de către el însuși în termen de 30 de zile de la data la care a fost înregistrat traficul ilicit în statul importator sau în orice alt termen asupra căruia au convenit statele implicate. În acest scop, părțile implicate cooperează, dacă este necesar, în vederea eliminării deșeurilor în conformitate cu metodele raționale din punct de vedere ecologic.

(4) În cazul în care responsabilitatea traficului ilicit nu poate fi imputată nici exportatorului sau producătorului, nici importatorului sau eliminătorului, părțile implicate sau, dacă este cazul, alte părți, cooperează pentru a se asigura că deșeurile periculoase în cauză sunt eliminate în cel mai scurt timp, în conformitate cu metodele raționale din punct de vedere ecologic, în statul exportator, în statul importator sau în altă parte, dacă este posibil.

(5) Fiecare parte adoptă legile naționale interne prevăzute pentru a interzice și pedepsi sever traficul ilicit. Părțile cooperează în scopul atingerii obiectivelor enunțate în prezentul articol.

Articolul 10

Cooperarea internațională

(1) Părțile cooperează între ele în scopul perfecționării și al asigurării unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri.

(2) În acest scop, părțile:

(a) comunică informații la cerere, pe bază bilaterală sau multilaterală, pentru a încuraja gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri, inclusiv prin armonizarea normelor și a practicilor tehnice ce vizează o bună gestionare a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri;

(b) cooperează pentru a supraveghea efectele gestionării deșeurilor periculoase asupra sănătății umane și a mediului;

(c) cooperează, sub rezerva dispozițiilor legale, a reglementărilor și a politicilor lor naționale, la realizarea și aplicarea de noi tehnici raționale din punct de vedere ecologic, care produc mai puține deșeuri, și la optimizarea tehnicilor existente în vederea eliminării, în măsura posibilităților, a producției de deșeuri periculoase și de alte deșeuri și în vederea elaborării unor metode mai eficiente pentru a asigura o gestionare rațională din punct de vedere ecologic, în special prin studiarea consecințelor economice, sociale și de mediu ale adoptării acestor inovații sau tehnici perfecționate;

(d) cooperează activ, sub rezerva dispozițiilor legale, a reglementărilor și a politicilor lor naționale, la transferul tehnicilor privind gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri, precum și a sistemelor de organizare a acestei gestionări. Ele cooperează, de asemenea, pentru favorizarea dezvoltării mijloacelor tehnice ale părților și, mai ales, a celor care au nevoie de un ajutor tehnic în acest domeniu, ajutor pe care îl solicită;

(e) cooperează la realizarea directivelor tehnice și/sau a codurilor de bună practică adecvate.

(3) Părțile utilizează mijloacele adecvate de cooperare pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să aplice dispozițiile articolului 4 alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (d).

(4) Având în vedere nevoile țărilor în curs de dezvoltare, este încurajată cooperarea între părți și organizațiile internaționale competente, în scopul de a promova, între altele, sensibilizarea publicului, dezvoltarea unei gestionări raționale a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri și adoptarea unor noi tehnici mai puțin poluante.

Articolul 11

Acorduri bilaterale, multilaterale și regionale

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 4 alineatul (5), părțile pot încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale, multilaterale sau regionale referitoare la transporturile transfrontaliere de deșeuri periculoase și alte deșeuri cu state care sunt parte și care nu sunt parte, cu condiția ca astfel de acorduri sau înțelegeri să nu încalce gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri, descrisă în prezenta convenție. Aceste acorduri și înțelegeri trebuie să enunțe dispoziții care sunt la fel de raționale ecologic ca și cele prevăzute în prezenta convenție, ținându-se cont, în special, de interesul țărilor în curs de dezvoltare.

(2) Părțile fac cunoscut secretariatului orice acord sau înțelegere bilaterală, multilaterală sau regională prevăzută la alineatul (1), precum și cele încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții în ceea ce le privește, în vederea controlării transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și alte deșeuri, care se desfășoară numai între părțile din acordurile menționate. Dispozițiile prezentei convenții nu au efect asupra transporturilor transfrontaliere care se conformează unor asemenea acorduri, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor periculoase și a altor deșeuri după cum se stabilește prin prezenta convenție.

Articolul 12

Consultări privind problemele legate de responsabilitate

Părțile cooperează în vederea adoptării, cât mai curând posibil, a unui protocol care stabilește procedurile adecvate privind responsabilitatea și indemnizarea în cazul unor pagube rezultate

de pe urma unui transport transfrontalier de deșeuri periculoase și de alte deșeuri.

Articolul 13

Comunicarea informațiilor

(1) Părțile iau toate măsurile necesare pentru ca, în cazul în care au cunoștință despre un accident survenit în timpul transportului transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri sau în timpul eliminării lor, care ar putea prezenta riscuri pentru sănătatea umană și pentru mediu în alte state, acestea să fie informate imediat de acest lucru.

(2) Părțile se informează reciproc, prin intermediul secretariatului, cu privire la:

- (a) schimbări referitoare la desemnarea autorităților competente și/sau a corespondenților, în conformitate cu articolul 5;
- (b) schimbările în definirea națională a deșeurilor periculoase, în conformitate cu articolul 3;

și, de îndată ce au posibilitatea,

- (c) deciziile pe care le adoptă, de a nu autoriza, în totalitate sau parțial, importul deșeurilor periculoase sau al altor deșeuri în vederea eliminării într-o zonă care ține de competența lor națională;
- (d) deciziile pe care le adoptă în vederea limitării sau interzicerii exporturilor de deșeuri periculoase și alte deșeuri;
- (e) orice informație solicitată în conformitate cu alineatul (4) al prezentului articol.

(3) În conformitate cu legile și dispozițiile naționale, părțile transmit la conferința părților, instituită în sensul articolului 15, prin intermediul secretariatului și înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic, un raport asupra anului calendaristic precedent, în care sunt prezentate următoarele informații:

- (a) autoritățile competente și corespondenții desemnați de acestea, în conformitate cu articolul 5;
- (b) informațiile privind transporturile transfrontaliere de deșeuri periculoase și alte deșeuri la care au participat, în special:
  - (i) cantitatea de deșeuri periculoase și alte deșeuri exportate, categoria căreia îi aparțin acestea și caracteristicile lor, destinația, țara de tranzit și metoda de eliminare utilizată, specificată în luarea lor de poziție;
  - (ii) cantitatea de deșeuri periculoase și alte deșeuri importate, categoria căreia îi aparțin acestea și caracteristicile lor, originea și metoda de eliminare utilizată;
  - (iii) eliminările care nu au fost efectuate în conformitate cu prevederile;
  - (iv) eforturile întreprinse pentru reducerea volumului de deșeuri periculoase sau alte deșeuri care fac obiectul unor transporturi transfrontaliere;

- (c) informații privind măsurile adoptate în vederea aplicării prezentei convenții;
- (d) informații privind datele strategice pertinente pe care le-au obținut despre efectele producției, ale transportului și ale eliminării deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri asupra sănătății umane și a mediului;
- (e) informații privind acordurile și convențiile bilaterale, multilaterale și regionale încheiate în sensul articolului 11 al prezentei convenții;
- (f) informații privind accidentele survenite în timpul transporturilor transfrontaliere și al eliminării deșeurilor periculoase și a altor deșeuri, precum și informații privind măsurile luate pentru a le face față;
- (g) informații privind diferitele metode de eliminare utilizate în zona care ține de competența lor națională;
- (h) informații privind măsurile luate pentru realizarea tehnicilor prin care se poate reduce și/sau elimina producerea de deșeuri periculoase și alte deșeuri;
- (i) oricare alte informații privind problemele pe care conferința părților le poate considera utile.

(4) În conformitate cu legile și dispozițiile naționale, părțile iau măsurile necesare pentru ca o copie a fiecărei notificări privind un anume transport transfrontalier de deșeuri periculoase sau alte deșeuri, precum și a fiecărei luări de poziție legate de acestea să fie trimisă secretariatului în cazul în care o parte al cărei mediu riscă să fie afectat de transportul transfrontalier menționat solicită acest lucru.

Articolul 14

Aspecte financiare

- (1) Părțile convin să creeze, în funcție de nevoile speciale ale diferitelor regiuni și subregiuni, centre regionale sau subregionale de formare și transfer tehnologic pentru gestionarea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri și reducerea producerii lor. Părțile decid instituirea mecanismelor adecvate de finanțare cu caracter benevol.
- (2) Părțile au în vedere crearea unui fond care poate fi reînnoit pentru a se ajuta provizoriu să facă față situațiilor de urgență, în scopul limitării la minimum a pagubelor generate de accidentele rezultate din transportul transfrontalier sau eliminarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri.

Articolul 15

Conferința părților

(1) Se instituie o conferință a părților. Prima sesiune a conferinței părților este convocată de către directorul executiv al UNEP la cel mult un an după intrarea în vigoare a prezentei convenții. În

continuare, sesiunile ordinare ale conferinței părților au loc în mod regulat, în funcție de frecvența stabilită de conferință cu ocazia primei sesiuni.

(2) Sesiunile extraordinare ale conferinței părților pot avea loc în orice alt moment, în cazul în care conferința consideră necesar acest lucru, sau la solicitarea scrisă a unei părți, dacă această solicitare este susținută de cel puțin o treime din părți în cele șase luni care urmează comunicării părților menționate de către secretariat.

(3) Conferința părților stabilește și adoptă prin consens propriul regulament de ordine interioară, cel al organelor subsidiare pe care le poate crea, precum și regulamentul financiar care stabilește, în special, participarea financiară a părților în conformitate cu prezenta convenție.

(4) La prima lor sesiune, părțile examinează orice măsuri suplimentare care sunt necesare pentru a le ajuta să se achite de responsabilitățile legate de protejarea și salvarea mediului marin în cadrul prezentei convenții.

(5) Conferința părților examinează în permanență aplicarea prezentei convenții și, în plus:

- (a) încurajează armonizarea politicilor, a strategiilor și a măsurilor necesare pentru reducerea la minimum a pagubelor cauzate de deșeurile periculoase și alte deșeuri pentru sănătatea umană și mediu;
- (b) examinează și adoptă, dacă este cazul, amendamentele la prezenta convenție și la anexele sale, ținând cont în special de informațiile științifice, tehnice, economice și ecologice disponibile;
- (c) examinează și întreprind orice alte măsuri necesare în vederea atingerii obiectivelor prezentei convenții în funcție de rezultatele aplicării ei, precum și a aplicării acordurilor și a convențiilor menționate la articolul 11;
- (d) examinează și adoptă protocoalele, după cum acest lucru este necesar;
- (e) creează organele auxiliare pe care le consideră necesare pentru aplicarea prezentei convenții.

(6) Organizația Națiunilor Unite și instituțiile sale specializate, la fel ca orice stat care nu este parte la convenție, pot fi reprezentate în calitate de observatori la sesiunile conferinței părților. Orice alt organ sau organism național sau internațional guvernamental sau neguvernamental, calificat în domeniile legate de deșeurile periculoase sau alte deșeuri, care a informat secretariatul despre dorința sa de a fi reprezentat în calitate de observator la o sesiune a conferinței părților, poate fi admis, dacă cel puțin o treime din părțile prezente sunt de acord. Admiterea și participarea observatorilor depind de respectarea regulamentului de ordine interioară adoptat de conferința părților.

(7) La trei ani după intrarea în vigoare a prezentei convenții și, după aceea, cel puțin o dată la șase ani, conferința părților realizează o evaluare a eficienței sale și, dacă este necesar, prevede adoptarea unei interziceri totale sau parțiale a transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și alte deșeuri, în conformitate cu cele mai recente informații științifice, de mediu, tehnice și economice.

Articolul 16

Secretariatul

- (1) Funcțiile secretariatului sunt următoarele:
- (a) organizarea reuniunilor prevăzute la articolele 15 și 17 și asigurarea serviciilor în acest sens;
  - (b) realizarea și transmiterea rapoartelor bazate pe informații primite în conformitate cu articolele 3, 4, 6, 11 și 13, precum și pe informații obținute cu ocazia reuniunilor organelor auxiliare create în sensul articolului 15 și, dacă este cazul, informații furnizate de organisme interguvernamentale sau neguvernamentale competente;
  - (c) realizarea unor rapoarte privind activitățile desfășurate prin exercitarea funcțiilor care îi sunt atribuite în sensul prezentei convenții și prezentarea lor la conferința părților;
  - (d) asigurarea coordonării necesare cu organisme internaționale competente și, în special, încheierea de acorduri administrative și contractuale care pot fi necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor;
  - (e) comunicarea cu corespondenții și autoritățile competente desemnate de către părți în conformitate cu articolul 5 din prezenta convenție;
  - (f) colectarea informațiilor privind instalațiile și locurile naționale agreeate ca disponibile pentru eliminarea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri și difuzarea acestor informații tuturor părților;
  - (g) primirea informațiilor provenind de la părți și comunicarea către acestea a unor informații privind:
    - sursele de asistență tehnică și de formare;
    - competențele tehnice și științifice disponibile;
    - sursele de consultanță și de servicii ale experților;
- resursele disponibile, pentru a le ajuta, la cerere, în domenii cum ar fi:
- managementul sistemului de notificare prevăzut în prezenta convenție;
  - gestionarea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri;
  - tehnicile raționale din punct de vedere ecologic privind deșeurile periculoase și alte deșeuri, cum ar fi tehnicile mai puțin poluante și cele care nu produc deșeuri;

- evaluarea mijloacelor și a locurilor de eliminare;
  - supravegherea deșeurilor periculoase și a altor deșeuri;
  - intervențiile în caz de urgență;
- (h) comunicarea către părți, la solicitarea lor, a informațiilor privind consultanții sau birourile de studiu care au competențele tehnice necesare în domeniu, care le pot ajuta să examineze o notificare a unui transport transfrontalier, să verifice conformitatea unei expedieri de deșeuri periculoase și de alte deșeuri cu notificarea pertinentă și/sau că instalațiile propuse pentru eliminarea deșeurilor periculoase sau a altor deșeuri sunt raționale din punct de vedere ecologic, când au motive să creadă că deșeurile în cauză nu fac obiectul unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic. Nu orice examinare de acest gen intră în sarcinile secretariatului;
- (i) ajutorarea părților, la solicitarea lor, în depistarea cazurilor de trafic ilicit și comunicarea imediată a informațiilor primite despre traficul ilicit părților implicate;
- (j) cooperarea cu părțile, cu organizațiile și instituțiile internaționale interesate și competente pentru furnizarea de experți și de material necesar unui ajutor rapid acordat statelor în caz de urgență;
- (k) îndeplinirea celorlalte funcții care sunt cuprinse în cadrul prezentei convenții, pe care conferința părților decide să i le atribuie.

(2) Funcțiile secretariatului sunt exercitate în mod provizoriu de UNEP, până la sfârșitul primei reuniuni a conferinței părților, desfășurată în conformitate cu articolul 15.

(3) La prima sa reuniune, conferința părților desemnează secretariatul dintre organizațiile internaționale competente existente care s-au oferit să asigure funcțiile de secretariat prevăzute prin prezenta convenție. La această sesiune, conferința părților evaluează modalitatea în care secretariatul interimar se achită de funcțiile care i-au fost conferite, în special în sensul alineatului (1), și decide asupra structurilor adecvate pentru exercitarea funcțiilor respective.

Articolul 17

Amendamentele la convenție

(1) Orice parte poate propune amendamente la prezenta convenție și orice parte la un protocol poate propune amendamente la protocolul respectiv. Aceste amendamente se bazează, *inter alia*, pe considerații științifice și tehnice pertinente.

(2) Amendamentele la prezenta convenție sunt adoptate în timpul reuniunilor conferinței părților. Amendamentele la un protocol sunt adoptate în timpul reuniunilor părților în cadrul protocolului respectiv. Textul oricărui amendament propus la prezenta convenție sau la protocoale, cu excepția cazurilor în care în protocoalele respective există dispoziții contrare, se comunică de către secretariat părților cu cel puțin șase luni înainte de

reuniunea la care se propune pentru adoptare. Secretariatul informează, de asemenea, semnatarii prezentei convenții cu privire la amendamentele propuse.

(3) Părțile iau toate măsurile necesare pentru a ajunge la un acord prin consens, în ceea ce privește orice amendament propus la prezenta convenție. Dacă, în ciuda tuturor eforturilor, nu s-a ajuns la un consens și nu s-a stabilit un acord, amendamentul se adoptă în ultimă instanță printr-un vot cu o majoritate de trei pătrimi din voturile exprimate de părțile prezente la reuniune, urmând ca depozitarul votului să-l prezinte părților pentru ratificare, aprobare, confirmare formală sau acceptare.

(4) Procedura menționată în alineatul (3) se aplică la adoptarea amendamentelor la protocoale, cu condiția ca majoritatea de două treimi a voturilor exprimate de părțile prezente să fie suficientă.

(5) Instrumentele de ratificare, aprobare, confirmare formală sau acceptare a amendamentelor sunt depuse la depozitar. Amendamentele adoptate în conformitate cu alineatul (3) sau (4) intră în vigoare între părțile care le acceptă în a nouăzecea zi după ce depozitarul a primit instrumentul de la cel puțin trei pătrimi din părțile care le-au acceptat sau de la cel puțin două treimi din părțile la protocolul avut în vedere care le-au acceptat, cu excepția cazului în care în respectivul protocol există dispoziții contrare. Amendamentele intră în vigoare pentru toate celelalte părți în a nouăzecea zi după depunerea, de către partea respectivă, a instrumentului de ratificare, aprobare, confirmare formală sau acceptare a amendamentelor.

(6) În sensul prezentului articol, prin expresia „voturi exprimate de părțile prezente” se înțelege votul afirmativ sau negativ exprimat de părțile prezente.

Articolul 18

Adoptarea și modificarea anexelor

(1) Anexele la prezenta convenție sau protocoalele referitoare la aceasta fac parte integrantă din convenția sau protocolul respectiv și, cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare, orice referire la prezenta convenție sau la protocoalele acesteia este, de asemenea, o referire la anexele acestor instrumente. Anexele respective se limitează la probleme științifice, tehnice și administrative.

(2) Cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare în protocoale, referitoare la anexe, propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la prezenta convenție sau la protocoalele referitoare la aceasta sunt reglementate prin procedura următoare:

- (a) anexele la prezenta convenție și la protocoalele sale sunt propuse și adoptate în conformitate cu procedura descrisă la alineatele (2), (3) și (4) ale articolului 17;
- (b) oricare dintre părți, care nu este în măsură să accepte anexe suplimentare la prezenta convenție sau la unul dintre protocoalele la care este parte, trimite o notificare în scris la depozitar în termen de șase luni de la data comunicării adoptării

de către depozitar. Acesta informează fără întârziere toate părțile cu privire la orice notificare primită. O parte poate, în orice moment, să accepte o anexă la care a făcut obiecții în trecut, după care anexa intră în vigoare pentru partea respectivă;

(c) la expirarea unui termen de șase luni de la data expedierii comunicării de către depozitar, anexa intră în vigoare pentru toate părțile prezentei convenții sau ale oricărui protocol, care nu au trimis o notificare în conformitate cu litera (b).

(3) Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a amendamentelor la anexele prezentei convenții sau a oricărui protocol referitor la aceasta sunt supuse aceluiași proceduri ca și propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor la convenție sau la orice protocol referitor la aceasta. Anexele și amendamentele trebuie să țină cont, între altele, de considerente științifice și tehnice pertinente.

(4) Dacă o anexă suplimentară sau un amendament la o anexă necesită un amendament la convenție sau la protocolul referitor la aceasta, anexa suplimentară sau anexa modificată nu intră în vigoare decât atunci când intră în vigoare amendamentul la convenție sau la protocolul referitor la aceasta.

Articolul 19

Verificarea

Orice parte care are motive să considere că o altă parte acționează sau a acționat în direcția încălcării obligațiilor care rezultă din dispozițiile prezentei convenții poate informa secretariatul în acest sens și, în acest caz, ea informează simultan și imediat, direct sau prin intermediul secretariatului, partea care face obiectul informării respective. Toate informațiile pertinente trebuie transmise părților de către secretariat.

Articolul 20

Soluționarea diferendelor

(1) Dacă apare un diferend între părți în ceea ce privește interpretarea, aplicarea sau respectarea prezentei convenții sau a oricărui protocol referitor la aceasta, părțile încearcă să soluționeze diferendul pe calea negocierii sau pe orice altă cale pacifistă.

(2) Dacă părțile în cauză nu pot soluționa diferendul prin mijloacele menționate în alineatul precedent cu acordul lor, diferendul este supus Curții Internaționale de Justiție sau arbitrajului definit în anexa VI. Chiar dacă nu ajung la un acord privind supunerea diferendului la Curtea Internațională de Justiție sau arbitrajului, părțile au responsabilitatea de a continua să-l soluționeze prin mijloacele menționate la alineatul (1).

(3) În momentul în care ratifică, acceptă, aprobă, confirmă formal sau aderă la prezenta convenție sau oricând după aceasta orice stat sau orice organizație de integrare politică sau economică poate declara că recunoaște că supunerea diferendului este obligatorie *ipso facto* și fără acord special, pentru orice parte care acceptă aceeași obligație:

(a) Curții Internaționale de Justiție;

și/sau

(b) arbitrajului, în conformitate cu procedurile enunțate în anexa VI.

Această declarație se notifică în scris secretariatului, care o comunică părților.

Articolul 21

Semnarea

Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele membre, de Namibia, reprezentată de Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Namibia, și de către organizațiile de integrare politică sau economică la Basel, la 22 martie 1989, la Departamentul Federal al Afacerilor Externe din Elveția, la Berna, din 23 martie 1989 până în 30 iunie 1989, și la sediul Organizației Națiunilor Unite, la New York, din 1 iulie 1989 până în 22 martie 1990.

Articolul 22

Ratificarea, acceptarea, confirmarea formală sau aprobarea

(1) Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele membre și de Namibia, reprezentată de Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Namibia, precum și confirmării formale sau aprobării organizațiilor de integrare politică sau economică. Instrumentele de ratificare, acceptare formală sau aprobare sunt depuse la depozitar.

(2) Orice organizație menționată la alineatul (1), care devine parte la prezenta convenție fără ca vreun stat membru să fie la rândul lui parte, trebuie să respecte toate obligațiile menționate în convenție. În cazul în care unul sau mai multe state membre ale uneia dintre aceste organizații sunt părți ale convenției, organizația și statele sale membre convin asupra responsabilităților fiecăruia în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor în conformitate cu convenția. În asemenea cazuri, organizația și statele membre nu sunt abilitate să își exercite simultan drepturile în temeiul convenției.

(3) În instrumentele lor de confirmare formală sau de aprobare, organizațiile menționate la alineatul (1) indică sfera lor de competență în domeniile reglementate prin convenție. Aceste

organizații notifică depozitarul în legătură cu orice modificare importantă a sferei lor de competență, care informează părțile cu privire la aceasta.

Articolul 23

Aderarea

(1) Prezenta convenție este deschisă aderării statelor membre, Namibiei, reprezentată de Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Namibia, și organizațiilor de integrare politică și economică începând cu data la care convenția nu mai este deschisă pentru semnare. Instrumentele de aderare sunt depuse la depozitar.

(2) În instrumentele de aderare, organizațiile menționate la alineatul (1) indică sfera lor de competență în domeniile reglementate prin convenție. Ele notifică depozitarul cu privire la orice modificare importantă a sferei lor de competență.

(3) Dispozițiile articolului 22 alineatul (2) se aplică organizațiilor de integrare politică sau economică care aderă la prezenta convenție.

Articolul 24

Dreptul de vot

(1) În conformitate cu dispozițiile alineatului (2), fiecare parte la convenție dispune de un vot.

(2) Pentru exercitarea dreptului de vot în domeniile care țin de competența lor, organizațiile de integrare politică sau economică dispun, în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) și cu articolul 23 alineatul (2), de un număr de voturi egal cu numărul de voturi al statelor lor membre, care sunt părți la convenție sau la protocoalele corespunzătoare. Aceste organizații nu își exercită dreptul de vot dacă statele lor membre și-l exercită pe al lor și viceversa.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la data depunerii celui de-al douăzecilea instrument de ratificare, acceptare, confirmare formală, aprobare sau aderare.

(2) Pentru fiecare stat sau organizație de integrare politică sau economică care ratifică, acceptă, aprobă, confirmă formal sau aderă la prezenta convenție după data depunerii celui de-al douăzecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare, convenția intră în vigoare în cea de-a nouăsprezecea zi de la data depunerii de către statul sau organizația respectivă de integrare politică sau economică a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), nici unul dintre instrumentele depuse de către o organizație de integrare politică sau economică nu trebuie considerat ca fiind un instrument care se adaugă la instrumentele deja depuse de către statele membre ale organizației respective.

Articolul 26

Rezerve și declarații

(1) Nu este posibilă nici o rezervă sau derogare de la prezenta convenție.

(2) Alineatul (1) al prezentului articol nu împiedică un stat sau o organizație de integrare politică sau economică să facă, la semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau confirmarea formală, declarații sau expuneri, indiferent de denumirea care li se dă, în vederea, *inter alia*, a armonizării legilor și a dispozițiilor proprii cu prevederile prezentei convenții, cu condiția ca respectivele declarații sau expuneri să nu urmărească anularea sau modificarea efectelor juridice ale dispozițiilor convenției în ceea ce privește aplicarea lor în cazul statului respectiv.

Articolul 27

Denunțarea

(1) După expirarea unui termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru o parte, partea respectivă poate denunța în orice moment convenția printr-o notificare scrisă trimisă depozitarului.

(2) Denunțarea intră în vigoare la un an de la primirea notificării de către depozitar sau la orice dată ulterioară care poate fi specificată în notificare.

Articolul 28

Depozitarul

Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentei convenții și al oricărui protocol referitor la aceasta.

Articolul 29

Texte autentice

Textele originale în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă ale prezentei convenții sunt autentice.

Drept care, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Basel, 22 martie 1989.

ANEXA I

CATEGORIILE DE DEȘEURI CARE TREBUIE CONTROLATE

Fluxul deșeurilor

- Y1 Deșeuri clinice rezultate în urma îngrijirilor medicale efectuate în spitale, centre medicale și clinici
- Y2 Deșeuri rezultate în urma producerii și preparării produselor farmaceutice
- Y3 Deșeuri de medicamente și produse farmaceutice
- Y4 Deșeuri rezultate în urma producerii, preparării și utilizării bioacizilor și produselor fitofarmaceutice
- Y5 Deșeuri rezultate în urma fabricării, preparării și utilizării produselor de conservare a lemnului
- Y6 Deșeuri rezultate în urma producerii, preparării și utilizării de solvenți organici
- Y7 Deșeuri cianurate rezultate în urma tratamentelor termice și a operațiunilor de călire
- Y8 Deșeuri de uleiuri minerale inadecvate pentru utilizarea prevăzută inițial
- Y9 Amestecuri și emulsii de ulei/apă sau hidrocarbură/apă
- Y10 Substanțe și articole care conțin sau sunt contaminate cu difenili policloroți (PCB), trifenili policloroți (PCT) sau polibromuri de difenil (PBB)
- Y11 Rezinuuri gudronate de rafinare, distilare sau altă operațiune de piroliză
- Y12 Deșeuri rezultate în urma producerii, preparării și utilizării de cerneluri, coloranți, pigmenți, vopsele, lacuri
- Y13 Deșeuri rezultate în urma producției, preparării și utilizării de rășini, latex, materiale plastice sau cleiuri și adezivi
- Y14 Deșeuri de substanțe chimice neidentificate și/sau noi care provin din activități de cercetare, dezvoltare sau învățământ, ale căror efecte asupra omului și/sau mediului nu sunt cunoscute
- Y15 Deșeuri explozibile care nu intră sub incidența unei alte legislații
- Y16 Deșeuri rezultate în urma producției, preparării și utilizării unor produse și materiale fotografice
- Y17 Deșeuri rezultate în urma tratării suprafețelor de metal și material plastic
- Y18 Rezinuuri ale operațiunilor de eliminare a deșeurilor industriale

Deșeuri în componența cărora intră:

- Y19 Carbonili
- Y20 Beriliu, compuși ai beriliului
- Y21 Compuși ai cromului hexavalent
- Y22 Compuși ai cuprului
- Y23 Compuși ai zincului
- Y24 Arsenic, compuși ai arsenicului
- Y25 Seleniu, compuși ai seleniului
- Y26 Cadmiu, compuși ai cadmiului
- Y27 Antimoniu, compuși ai antimoniului
- Y28 Telur, compuși ai telurului
- Y29 Mercur, compuși ai mercurului
- Y30 Taliu, compuși ai taliului
- Y31 Plumb, compuși ai plumbului
- Y32 Compuși anorganici ai fluorului, cu excepția fluorurii de calciu
- Y33 Cianuri anorganice
- Y34 Soluții acide sau acizi sub formă solidă
- Y35 Soluții bazice sau baze sub formă solidă
- Y36 Azbest (praf și fibre)
- Y37 Compuși organici ai fosforului
- Y38 Cianuri organice

- Y39 Fenoli, compuși ai fenolului, inclusiv clorfenoli
- Y40 Eteri
- Y41 Solvenți organici halogenați
- Y42 Solvenți organici, cu excepția solvenților halogenați
- Y43 Orice produs din familia policlorurilor de dibenzofuran
- Y44 Orice produs din familia policlorurilor de dibenzoparadioxină
- Y45 Compușii organici halogenați, diferiți de substanțele care figurează în prezenta anexă (de exemplu, Y39, Y41, Y42, Y43, Y44).
-

ANEXA II

CATEGORIILE DE DEȘEURI CARE NECESITĂ O EXAMINARE SPECIALĂ

- Y46 Deșeuri menajere colectate
Y47 Reziduuri provenind din incinerarea deșeurilor menajere
-

ANEXA III

LISTA CARACTERISTICILOR PERICULOASE

Clasa ONU (*)	Cod	Caracteristici
1	H1	<i>Substanțe explozibile</i> O substanță sau un deșeu exploziv este o substanță (sau un amestec de substanțe) solidă sau lichidă care poate, printr-o reacție chimică, să emane gaze la o temperatură, la o presiune și la o viteză care să provoace daune în mediul înconjurător
3	H3	<i>Substanțe inflamabile</i> Lichidele inflamabile sunt lichide, amestecuri de lichide sau lichide care conțin substanțe solide sub formă de soluție sau suspensie (vopsele, lacuri, acuarele etc., cu excepția materialelor sau a deșeurilor clasate în altă categorie din cauza caracteristicilor lor periculoase), care emană vapori inflamabili la o temperatură care nu depășește 60,5 °C în creuzet închis și 65,6 °C în creuzet deschis. (Dat fiind că rezultatele experimentelor în creuzet deschis și în creuzet închis nu sunt strict comparabile și chiar rezultatele mai multor experiențe efectuate în conformitate cu aceeași metodă diferă adeseori, reglementările care s-ar îndepărta de temperaturile menționate anterior pentru a ține cont de aceste diferențe ar rămâne conforme spiritului acestei definiții.)
4.1	H4.1	<i>Substanțe solide inflamabile</i> Substanțele sau deșeurile solide inflamabile sunt substanțe solide, altele decât cele clasificate ca fiind explozibile, care, în condiții survenite în timpul transportului, se aprind ușor sau pot cauza sau favoriza un incendiu din cauza frecării
4.2	H4.2	<i>Substanțe sau deșeuri spontan inflamabile</i> Substanțe sau deșeuri care pot să se încălzească spontan în condiții normale de transport sau să se încălzească în contact cu aerul și pot să se aprindă
4.3	H4.3	<i>Substanțe sau deșeuri care în contact cu apa emană gaze inflamabile</i> Substanțe sau deșeuri care, în reacție cu apa, pot să se aprindă spontan sau să emane gaze inflamabile în cantități periculoase
5.1	H5.1	<i>Substanțe comburante</i> Substanțe sau deșeuri care, fără a fi întotdeauna combustibile, pot, în general emanând oxigen, să provoace sau să favorizeze combustia altor substanțe
5.2	H5.2	<i>Peroxizi organici</i> Substanțe organice sau deșeuri care, conținând structura bivalentă -O-O-, sunt instabile termic, pot suferi o descompunere autoaccelerată exotermică.
6.1	H6.1	<i>Substanțe (puternic) toxice</i> Substanțe sau deșeuri care prin ingerare, inhalare sau penetrare cutanată pot cauza moartea sau o leziune gravă sau dăuna sănătății umane
6.2	H6.2	<i>Substanțe infecțioase</i> Substanțe sau deșeuri care conțin microorganisme rezistente sau toxinele lor, despre care se știe sau există motive întemeiate să se creadă că provoacă boli animale sau umane
8	H8	<i>Materiale corosive</i> Substanțe sau deșeuri care, prin acțiune chimică, cauzează prejudicii serioase țesuturilor vii cu care intră în contact sau care, în caz scurgere, pot provoca pagube serioase sau chiar distrugerea celorlalte produse transportate sau a mijloacelor de transport, precum și alte prejudicii

(*) Această numerotare corespunde sistemului de clasificare a gradului de periculozitate adoptat în recomandările Organizației Națiunilor Unite în vederea transportului de mărfuri periculoase (ST/SG/AC. 10/1 Rev. 5, Organizația Națiunilor Unite, New York, 1988).

Clasa ONU (*)	Cod	Caracteristici
9	H10	<i>Substanțe care emană gaze toxice în contact cu aerul sau cu apa</i> Substanțe sau deșeuri care, prin reacție cu aerul sau apa, pot emana gaze toxice în cantități periculoase
9	H11	<i>Substanțe toxice (cu efecte întârziate sau cronice)</i> Substanțe sau deșeuri care, prin inhalare, ingerare sau penetrare cutanată, pot antrena efecte întârziate sau cronice sau pot cauza cancerul
9	H12	<i>Substanțe ecotoxice</i> Substanțe sau deșeuri care, aruncate, provoacă sau pot provoca, prin bioacumulare și/sau efecte toxice asupra sistemelor biologice, impacturi nocive imediate sau întârziate asupra mediului
9	H13	Materiale care, după eliminare, pot produce prin orice mijloace o altă substanță, de exemplu un produs de lixiviațiune care are una dintre caracteristicile enumerate mai sus

(*) Această numerotare corespunde sistemului de clasificare a gradului de pericolozitate adoptat în recomandările Organizației Națiunilor Unite în vederea transportului de mărfuri periculoase (ST/SG/AC. 10/1 Rev. 5, Organizația Națiunilor Unite, New York, 1988).

Teste

Pericolele pe care anumite tipuri de deșeuri pot să le prezinte nu sunt încă bine cunoscute și nu există teste de apreciere cantitativă a lor. Sunt necesare cercetări mai aprofundate în vederea elaborării mijloacelor de caracterizare a pericolelor pe care aceste tipuri de deșeuri pot să le reprezinte pentru om sau mediu. Au fost realizate teste standardizate pentru substanțele și materialele pure. Numeroase țări membre au elaborat teste naționale care pot fi aplicate materialelor care urmează a fi eliminate prin operațiunile menționate în anexa I a convenției pentru a se stabili dacă aceste materiale prezintă vreuna dintre caracteristicile enumerate în prezenta anexă.

ANEXA IV

OPERAȚIUNI DE ELIMINARE

A. **Operațiuni în urma cărora nu există posibilitatea de recuperare, reciclare, reutilizare, refolosire directă sau orice altă utilizare a deșeurilor**

În secțiunea A sunt prezentate toate aceste operații de eliminare așa cum sunt efectuate în practică.

- D1 Depozitarea pe sau în sol (de exemplu, la rampa de gunoi etc.)
- D2 Tratarea în mediul terestru (de exemplu, biodegradarea deșeurilor lichide sau a noroaielor în sol etc.)
- D3 Injectarea în profunzime (de exemplu, deșeurile care pot fi pompate în puțuri, în domuri saline sau în bazine etc.)
- D4 Lagunaj (de exemplu, deversarea deșeurilor lichide sau a noroaielor în puțuri, heleșteie sau bazine etc.)
- D5 Depozitarea la o rampă de gunoi special amenajată (de exemplu, plasarea în alveole etanșe separate, acoperite și izolate între ele și față de mediu etc.)
- D6 Aruncarea în mediul acvatic, exceptând scufundarea în mare
- D7 Scufundarea în mare, inclusiv îngroparea în subsolul marin
- D8 Tratarea biologică nespecificată în altă parte în prezenta anexă, având ca rezultat compuși sau amestecuri care sunt eliminate în conformitate cu unul dintre procedeele enumerate la secțiunea A
- D9 Tratarea fizico-chimică nespecificată în altă parte în prezenta anexă, având ca rezultat compuși sau amestecuri care sunt eliminate după unul dintre procedeele enumerate la secțiunea A (de exemplu, evaporarea, uscarea, calcinarea, neutralizarea, precipitarea etc.)
- D10 Incinerarea la sol
- D11 Incinerarea pe mare
- D12 Depozitarea permanentă (de exemplu, plasarea de containere într-o mină etc.)
- D13 Gruparea prealabilă la una dintre operațiunile de la secțiunea A
- D14 Recondiționarea prealabilă într-una dintre operațiunile de la secțiunea A
- D15 Depozitarea prealabilă într-una dintre operațiunile de la secțiunea A

B. **Operațiunile în urma cărora există posibilitatea de recuperare, reciclare, reutilizare, refolosire directă sau orice altă utilizare a deșeurilor**

Se consideră că secțiunea B reia toate aceste operațiuni privind materialele care sunt considerate sau definite legal drept deșeuri periculoase și care, în caz contrar, ar fi fost supuse uneia dintre operațiunile enunțate la secțiunea A.

- R1 Utilizarea ca și combustibil (altfel decât prin incinerare directă) sau alt mijloc de producere a energiei
- R2 Recuperarea sau regenerarea solvenților
- R3 Reciclarea sau recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți
- R4 Reciclarea sau recuperarea metalelor sau compușilor metalici
- R5 Reciclarea sau recuperarea altor materiale anorganice
- R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor
- R7 Recuperarea produselor care servesc la captarea poluanților
- R8 Recuperarea produselor provenind din catalizatori
- R9 Regenerarea sau alte refolosiri ale uleiurilor uzate
- R10 Răspândirea pe sol, în scopuri agricole sau ecologice
- R11 Utilizarea materialelor reziduale obținute în urma uneia dintre operațiunile numerotate de la R1 la R10
- R12 Schimbul de deșeuri în vederea supunerii lor la una dintre operațiunile enumerate de la R1 la R11
- R13 Constituirea de rezerve în vederea supunerii lor la una dintre operațiunile care figurează la secțiunea B

ANEXA V.A

INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE PRIN NOTIFICARE

1. Motivul exportării deșeurilor
2. Exportatorul deșeurilor ⁽¹⁾
3. Producătorul sau producătorii deșeurilor și locul producerii ⁽¹⁾
4. Eliminatorul deșeurilor și locul efectiv de eliminare ⁽¹⁾
5. Transportatorul sau transportatorii stabiliți pentru deșeuri sau agenții acestora, dacă sunt cunoscuți ⁽¹⁾
6. Țara exportatoare de deșeuri
Autoritatea competentă ⁽²⁾
7. Țările de tranzit prevăzute
Autoritatea competentă ⁽²⁾
8. Țara importatoare de deșeuri
Autoritatea competentă ⁽²⁾
9. Notificarea generală sau notificarea unică
10. Data sau datele prevăzute pentru transferuri, durata exportării deșeurilor și itinerarul stabilit (mai ales punctele de intrare și ieșire ⁽³⁾)
11. Modul sau modurile de transport stabilite (auto, cale ferată, apă, aer, cale de navigare interioară etc.)
12. Informații referitoare la asigurare ⁽⁴⁾
13. Denumirea și descrierea fizică a deșeurilor, inclusiv numărul Y și numărul ONU, compoziția ⁽⁵⁾ acestora și informații privind orice dispoziție specială referitoare la manipulare, în special măsurile de urgență care trebuie luate în caz de accident
14. Tipul de condiționare stabilit (de exemplu, vrac, butoaie, cisterne)
15. Cantitatea estimată în greutate/volum ⁽⁶⁾
16. Procesul din care rezultă deșeurile ⁽⁷⁾
17. Pentru deșeurile enumerate în anexa I, clasificarea din anexa III: caracteristica de pericol, numărul H, clasa ONU
18. Metoda de eliminare în conformitate cu anexa IV
19. Declarația producătorului și exportatorului prin care se certifică exactitatea informațiilor
20. Informațiile (inclusiv descrierea tehnică a instalației) comunicate exportatorului sau producătorului prin eliminarea deșeurilor, pe care acesta se bazează pentru a putea considera că nu există nici un motiv de îndoială că deșeurile nu sunt gestionate prin metode raționale din punct de vedere ecologic, în conformitate cu legile și reglementările statului importator
21. Informații privind contractul încheiat între exportator și eliminător.

Note:

- ⁽¹⁾ Numele și adresa completă, numere de telefon, telex sau fax, precum și numele, adresa, numărul de telefon, de telex sau fax al persoanei de contact.
- ⁽²⁾ Numele și adresa completă, numere de telefon, telex sau fax.
- ⁽³⁾ În caz de notificare generală valabilă pentru mai multe transferuri, se va indica fie data prevăzută pentru fiecare transport, fie, dacă aceasta nu se cunoaște, frecvența stabilită pentru transporturi.
- ⁽⁴⁾ Informații privind dispozițiile pertinente despre asigurare și modul în care se achită de această sarcină exportatorul, transportatorul și eliminatorul.
- ⁽⁵⁾ Se va indica natura și concentrația celor mai periculoși compuși din punctul de vedere al toxicității și alte pericole reprezentate de deșeuri, atât în scopul manipulării, cât și pentru modalitatea de eliminare prevăzută.
- ⁽⁶⁾ În caz de notificare generală valabilă pentru mai multe transferuri se indică atât cantitatea totală estimată, cât și cantitățile estimate pentru fiecare transfer.
- ⁽⁷⁾ În măsura în care această informație este necesară pentru evaluarea riscurilor și determinarea validității operațiunii de eliminare propuse.

ANEXA V.B

INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎN DOCUMENTUL DE TRANSPORT

1. Exportatorul deșeurilor ⁽¹⁾
2. Producătorul sau producătorii deșeurilor și locul producerii lor ⁽¹⁾
3. Eliminatorul deșeurilor și locul efectiv de eliminare ⁽¹⁾
4. Transportatorul sau transportatorii ⁽¹⁾ deșeurilor sau agentul (agenții) acestora
5. Pentru notificare generală sau notificare unică
6. Data demarării transportului transfrontalier și data (datele) și semnătura de recepție a fiecărei persoane care preia deșeurile
7. Modul de transport (auto, cale ferată, cale de navigare internă, mare, aer), inclusiv țara exportatoare, de tranzit și importatoare, precum și punctele de intrare și ieșire, dacă sunt cunoscute
8. Descrierea generală a deșeurilor (starea fizică, denumirea exactă și clasa de expediere ONU, numărul ONU, numărul Y și numărul H, dacă este cazul)
9. Informații privind dispozițiile speciale referitoare la manipulare, inclusiv măsurile de intervenție în caz de accident
10. Tipul și numărul de colete
11. Cantitatea în greutate/volum
12. Declarația producătorului sau exportatorului prin care se certifică exactitatea informațiilor
13. Declarația producătorului sau exportatorului prin care se certifică absența obiecțiilor din partea autorităților competente ale tuturor statelor părți implicate
14. Atestarea eliminătorului de la recepția până la instalarea eliminării desemnate, indicarea metodelor de eliminare și a datei aproximative a eliminării.

Note:

Informațiile care trebuie înscrise în documentul de transport ar trebui, în măsura posibilului, să fie cuprinse în același document cu informațiile solicitate pentru reglementarea transporturilor. În cazul în care nu este posibil, aceste informații ar trebui să completeze, nu să repete informațiile solicitate pentru reglementarea transporturilor. Documentul de transport trebuie să conțină instrucțiuni în privința persoanei abilitate să furnizeze informații și să completeze formularele.

⁽¹⁾ Numele și adresa completă, numerele de telefon, telex, fax, precum și numele, adresa și numărul de telefon, telex sau fax al persoanei de contact în caz de urgență.

ANEXA VI

ARBITRAJUL

Articolul 1

Cu excepția dispozițiilor contrare ale acordului prevăzut la articolul 20 din convenție, procedura arbitrală se desfășoară în conformitate cu dispozițiile articolelor 2-10 care urmează.

Articolul 2

Solicitantul notifică secretariatului faptul că părțile au stabilit să supună diferendul arbitrajului, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) sau alineatul (3) din convenție, indicând în special articolele convenției a căror interpretare sau aplicare este în cauză. Secretariatul comunică aceste informații tuturor părților la convenție.

Articolul 3

Tribunalul arbitral este compus din trei membri. Fiecare dintre părțile implicate în diferend numește câte un arbitru, iar cei doi arbitri numiți desemnează de comun acord un al treilea arbitru, care prezidează tribunalul respectiv. El trebuie să nu facă parte din nici una dintre părțile diferendului, să nu aibă sediul pe teritoriul uneia dintre părți, să nu fie în serviciul vreuneia și să nu se fi ocupat în nici o calitate de această problemă înainte.

Articolul 4

(1) Dacă în termen de două luni de la numirea celui de-al doilea arbitru președintele tribunalului arbitral nu este încă desemnat, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite recurge, la cererea uneia dintre părți, la desemnarea acestuia într-un nou termen de două luni.

(2) Dacă în termen de două luni de la primirea solicitării una dintre părțile diferendului nu începe demersurile în vederea numirii unui arbitru, cealaltă parte poate sesiza Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite care desemnează președintele tribunalului arbitral într-un nou termen de două luni. După desemnarea sa, președintele tribunalului arbitral solicită părții care nu a numit un arbitru să facă acest lucru în termen de două luni. La expirarea termenului, el sesizează Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, care numește arbitrul într-un nou termen de două luni.

Articolul 5

(1) Tribunalul pronunță sentința în conformitate cu dreptul internațional și cu dispozițiile prezentei convenții.

(2) Orice tribunal arbitral constituit în conformitate cu prezenta anexă își stabilește propriile reguli de procedură.

Articolul 6

(1) Deciziile tribunalului arbitral, atât cele privind procedura, cât și cele asupra fondului, sunt adoptate cu majoritatea voturilor membrilor săi.

(2) Tribunalul poate lua toate măsurile adecvate pentru stabilirea faptelor. La cererea uneia dintre părți, el poate recomanda măsurile conservatoare indispensabile.

(3) Părțile la diferend trebuie să furnizeze toate facilitățile necesare pentru o bună desfășurare a procedurii.

(4) Absența sau neprezentarea uneia dintre părți la cauză nu constituie un obstacol pentru începerea procedurii.

Articolul 7

Tribunalul poate decide în cazul cererilor reconvenționale aflate în legătură directă cu obiectul diferendului.

Articolul 8

Cu excepția cazului în care tribunalul arbitral decide altfel, pe baza unor circumstanțe particulare ale cauzei, cheltuielile de arbitraj, inclusiv remunerația membrilor tribunalului, sunt suportate în mod egal de către părțile diferendului. Tribunalul întocmește o evidență a cheltuielilor pe care o furnizează părților în forma finală.

Articolul 9

Orice parte care are, în ceea ce privește obiectul unui diferend, un interes de ordin juridic care poate fi afectat de decizia luată poate interveni în timpul procedurii cu acordul tribunalului.

Articolul 10

(1) Tribunalul pronunță sentința într-un termen de cinci luni de la data la care a fost creat, cu excepția cazului în care consideră necesar să prelungească termenul cu o perioadă care nu poate depăși cinci luni.

(2) Sentința tribunalului arbitral se motivează. Ea este definitivă și obligatorie pentru părțile la diferend.

(3) Orice diferend care ar putea surveni între părți în privința interpretării sau executării sentinței poate fi supus de către una dintre părți tribunalului arbitral care a pronunțat-o sau, dacă acesta nu poate fi sesizat, unui alt tribunal arbitral constituit în acest scop, în același mod ca și primul.